

Thăm Viếng Sa Mạc Dubai

Ngọc Hạnh

Chúng tôi tất cả 15 người Việt Nam trên du thuyền Costa Rica đậu bến cảng Dubai. Dubai là một tiểu vương quốc giàu có thứ 33 trên thế giới nhờ dầu hỏa, kỹ nghệ xây cất, du lịch. Du thuyền chở hơn 2000 người đến từ các quốc gia khác nhau nhưng cùng chung mục đích, thăm viếng các nước Trung Đông trong đó có Dubai, Jordan... Dubai có nhiều nơi nên xem, trong đó có sa mạc Safari. Tất cả anh chị em Việt Nam chúng tôi đồng ý tham dự cuộc viếng thăm sa mạc, ăn cơm tối ngoài trời. Chương trình giới hạn nên ngày đầu tiên xuống tàu mọi người ghi danh liền nếu trễ hết chỗ.

Đến Dubai mấy hôm chúng tôi chỉ thấy đường xá rộng rãi, phố phường sạch sẽ, thương xá, khách sạn huy hoàng tráng lệ chứ chưa thấy sa mạc. Tour xem đụn cát Safari dài 6 tiếng. Muốn tham dự tour này du khách cần sức khỏe tốt, không có bệnh tim mạch, nên mặc quần áo rộng rãi, mang giày đi bộ che kín bàn chân vì sẽ đi trên cát nóng. Nên mang theo kính mát, áo khoác, khăn quàng hay nón có dây để cột lại phòng khi gió tung bay mất nón.

Khoảng 15g30, hàng đoàn xe jeep 4x4 mấy chục chiếc đến bến cảng đón du khách. Phần lớn khách trên du thuyền tham gia chương trình ăn tối sa mạc. Loại xe đến đón chúng tôi đặc biệt chế tạo để lái sa mạc nên bánh xe to, mui và cửa xe bằng vải canvas và plastic trong suốt thật dày. Trần xe có các khung bằng kim loại to bằng cổ tay người lớn bọc lớp đệm dày êm ái. Mỗi xe chở 5 hành khách và tài xế. Đoàn xe từ từ lăn bánh ra ngoại ô, xa dần thành phố, đến lúc hai bên đường vắng tanh, không có bóng người hay nhà cửa chi cả. Cát vàng bát ngát mênh mông. Xe chạy trên đường lộ khoảng 40 phút xong tất cả đoàn xe dừng lại trên bãi cát rộng ven đường gần trạm xăng và quán giải khát đơn sơ. Đã có một số xe đến trước chúng tôi.

Các bác tài rời xe, nhanh nhen dùng dụng cụ, hì hục ... xì bốt hơi trong các bánh xe. Tất cả các xe đều làm như thế, xong mời khách lên xe. Bác tài nhắc nhở mọi người thắt dây an toàn, vịn tay vào các thanh kim khí trên nóc xe cho chắc. Có thể dùng túi nylon sau lưng ghề nếu cần.

Khi tất cả mọi người lên xe, chiếc xe dẫn đầu lăn bánh và các xe khác tiếp tục theo sau. Họ liên lạc với nhau thường xuyên qua điện thoại di động. Các bác tài người nào cũng khỏe mạnh, da rám nắng, tay gân guốc, lực lưỡng. Xe đi vào sa mạc cát vàng, mịn như bột, bao la bát ngát. Chân trời xa tít không nhà cửa cây cối chi cả. Không phải là vùng cát bằng phẳng mà có nhiều đụn cát, cái to như cái núi nhỏ, cái bé như quả đồi to. Xe jeep máy mạnh lắm, có thể chạy lên các đụn cát nhỏ dễ dàng nhưng đụn cát cao quá xe phải chạy chữ chi (zigzag) vòng vèo triền đồi. Xe sau nhìn các xe chạy phía trước thấy mà sợ. Khi chạy vòng quanh các đụn cát lớn, xe nằm nghiêng như làm trò xiếc. Đi lên cũng khó, đi xuống càng khó hơn. Ngồi trong xe chúng tôi có cảm giác

nôn nao sợ hãi, vừa muốn xe dừng lại, vừa muốn xe lăn bánh, tiếp tục cuộc phiêu lưu kỳ thú, mới được tham dự lần đầu ...

Xe sau lăn bánh theo xe trước. Chung quanh xe, trước mặt, sau lưng, bên trái bên phải đầu đầu cũng cát bạt ngàn, mịt mù cho đến tận chân trời. Sa mạc hoang vắng, không thấy lối đi, không biên giới, đoàn xe trông thật nhỏ bé tí teo giống đàn kiến bò chậm rãi ngoài sân lúc trời sắp mưa. Khi xe trước xuống khuất sau đụn cát, xe sau không thấy bóng dáng chiếc trước đâu cả. Xe chạy tụt dưới lóm sâu xong lại leo lên cao. Tôi nghĩ nếu chiếc xe nào lạc đoàn chắc chỉ có nước...chết, vì xe càng lúc càng xa đường cái. Sa mạc bao la, trên trời mây trắng, dưới cát vàng, tiếng gào của bạn sẽ tan loãng mất trong gió sa mạc.

Nhìn chung đoàn xe dài ngoằn đẹp quá như trong xi nê lượn lên cao lại xuống thấp trong vùng biển cát vắng vẻ bát ngát, loe hoe mây bụi cỏ dại và chân trời xa tít. Đoàn xe đi qua để lại dấu bánh xe to tướng in trên cát nóng. Một vài cơn gió sẽ làm nhạt nhòa hết mọi dấu vết. Ngoài đoàn xe jeep còn có hơn 10 chiếc mô tô của những người khách gan dạ trẻ tuổi muốn thi thố tài năng, hăm hở, ồn ào chạy theo sau. Tiếng máy xe kêu ầm

ĩ náo động cả khu vực tĩnh lặng vốn chỉ có gió và cát. Đoàn xe mô tô có khi đi hàng một, khi thành hàng đôi. Đầu đội mũ bảo vệ, tay đeo bao tay, họ hăng hái theo chiếc xe dẫn đường...

giác ấy qua mau khi xe ngừng lại

Lúc xe chạy chúng tôi ngồi trên xe có thắt lưng an toàn, cửa đóng kín chỉ nhìn qua lớp plastic trong veo. Tôi nghĩ nếu không có dây an toàn chắc chúng tôi đã té lăn trên cát mỗi khi xe chạy nghiêng hay lượn lên lượn xuống hoặc vòng quanh đụn cát. Chiếc xe lúc ấy trời lên hụp xuống như chiếc tàu bị bão. Chúng tôi ngả nghiêng về phía nọ phía kia hay dồn lại với nhau dù có dây an toàn Giờ chúng tôi biết tại sao họ đệm các thanh kim khí trên trần xe bằng lớp mút dày êm ái và mui xe làm bằng vải bố canvas. Nếu không nhờ chúng chắc chúng tôi có người sẽ bị u đầu, sứt trán. Lúc xe chạy có chị sợ hãi, nhắm mắt lại nhưng phần lớn hài lòng thích thú với cảm giác mới lạ, không thể tìm thấy nơi nào khác. Có chị kêu chóng mặt, có chị buồn nôn nhưng cảm

cái đĩa to. Mây chung quanh cũng thay màu trở nên ửng hồng quá đẹp.

Đoàn xe quay ngược trở lại một đoạn khi trời sắp hoàng hôn. Nơi dừng chân là vùng cát bằng phẳng. Khoảng gần 2 chục con lạc đà lưng phủ khăn các màu, vàng, tím đỏ, sẵn sàng chở khách. Một số du khách đến trước chúng tôi đã đứng sẵn ló nhố ở đấy. Mọi người rời khỏi xe jeep đi lại cho thư giãn và chuẩn bị cưỡi lạc đà. Có nhóm du khách lo chụp ảnh cảnh nắng chiều trên đồng cát vàng vì họ biết không có thể có lần sau để ngắm cảnh chiều tà và thu hình vào ống kính bé nhỏ màu nhiệm chứa được hàng ngàn cảnh núi rừng người, thú v. v... Hoàng hôn trên sa mạc quả thật hấp dẫn, đẹp tuyệt vời. Nơi chân trời vàng thái dương dần dần xuống thấp, từ màu vàng đổi sang thành đỏ ửng và nhỏ dần, từ to như cái mâm con trở thành nhỏ như

Chúng tôi cỡi lạc đà. Hai người cỡi chung một con có người dẫn dắt. Lạc đà sẵn yên cương. Chú nài bảo chúng quỳ xuống để du khách lên yên dễ dàng. Khi mọi người ngồi tử tế, nài dẫn lạc đà đi chậm chậm, đưa khách ra khỏi khu vực độ 15, 20 phút xong trở về chỗ cũ cho nhóm khác lên. Ai mới cỡi lạc đà lần đầu hơi sợ sợ. Thật ra chúng ngoan ngoãn nghe theo lời nài. Khách đi một vòng rồi trở về cho nài ít tiền típ, có người không. Lạc đà và nài đi trên cát xem nhẹ nhàng trong lúc chúng tôi bước xuống là lún trong cát, phải dìu nhau đi và giày người nào cũng chứa đầy cát.

Ở sa mạc hoàng hôn xuống thật nhanh. Mới thấy mặt trời còn ửng hồng ở chân trời giờ đã lặn mất. Nhiều ánh đèn chiếu sáng xéo xéo phía trước chúng tôi. Hướng dẫn viên đưa chúng tôi đi bộ độ 5, 10 phút về phía ánh đèn đến nơi đốt lửa trại. Qua khỏi cổng trại thấy đã đông người lắm. Ngoài sân có nhiều bàn thấp đặt chung quanh sân khấu gỗ. Không có ghế ngồi, chỉ có gối nệm to. Bàn trải khăn sạch sẽ. Một số bàn thấp đặt trong khu lều có mái che. Cũng không có ghế, mỗi bàn chỉ có 3, 4 gối dựa to vuông vắn để sẵn và mấy cái ly giấy, tách nhựa.

Ngoài sân các ngọn đuốc và đồng gỗ đang cháy, ánh lửa bập bùng tỏa sáng dịu dàng. Trên cao trời xanh trong vắt, ngàn ánh sao lấp lánh. Trời chiều hơi lạnh, chúng tôi mặc thêm áo khoác. Ánh đèn điện sáng trưng khu xa xa cuối dãy lều rộng. Nơi đó thức ăn, trái cây nhiều lắm. Họ chặt trái cây thành hình tháp trong các mâm khá to. Nước giải khát, cà phê đặt trên các bàn gần gần. Hấp dẫn nhất là trái chà là tươi và khô trông thật ngon. Du khách bắt đầu cảm thấy đói khi thấy thức ăn và trái cây bày biện ê hề. Nhiều nhân viên ẩm thực lúi húi thái rau, xâu thịt để nướng. Một số thịt gà, trườn, bò đang nướng trên than hồng. Mùi thơm tỏa ra ngào ngạt. Tất cả những nhân viên nướng thịt, thái rau làm salad, mời nước ngọt hay rượu, đi đi lại lại sắp xếp cho buổi ăn tối đều là nam giới. Họ mặc áo trắng dài chấm gót, đầu đội khăn trắng giống như những người Ả rập chúng ta gặp ngoài phố.

Trong khu vực rộng lớn của trại có ngôi nhà nhỏ bán các vật lưu niệm, tranh lụa, các đồ thủ công nghệ, các bức tranh vẽ hay dệt, nước hoa, các loại nữ trang làm bằng ngà hay xương thú, các loại rượu địa phương, những cái ví bé nhỏ xinh xắn. Khách hàng ra vào nhộn nhịp.

Khoảng gần 7 giờ chúng tôi sắp hàng đi lấy thức ăn, phần lớn là các loại thịt và rau, ớt, cà chua nướng. Có đùi gà, tôm nướng và tôm luộc. Thức ăn nhiều lắm. Đây là buổi ăn tối có đốt lửa trại, thức ăn tự chọn. Chúng tôi dùng muỗng, nĩa, đĩa, ly giấy. Tráng miệng bằng trái cây và bánh ngọt. Bánh ngọt có nhiều loại và ngọt gắt. Quít ở Dubai cũng ngọt và trái chà là rất ngon. Có nước trà và rượu địa phương cho khách thưởng thức, Ai muốn uống nước lạnh hay nước ngọt đều được cả. Thành thạo có người mang trà nóng và rượu địa phương đến từng bàn mời khách. Mọi người cười nói rộn rã, đi lại xông xáo trong khu lều hay dưới ánh lửa trại và sao đêm.

Khi mọi người đang ăn thì từ phía khu nhà bán quà lưu niệm, dưới ánh lửa 2 người cầm đuốc soi sáng, một nữ vũ công xinh đẹp, mặc áo thiếu vải trông mát mẻ, màu sắc tươi vui, vừa đi vừa nhún nhảy nhịp nhàng theo tiếng nhạc của các nhạc công ngoài sân khấu. Thiên hạ vỗ tay từ lúc cô xuất hiện đến lúc cô bước lên sân khấu trình diễn màn múa bụng điệu nghệ. Kể như cô vũ nữ là người đẹp, da trắng, mắt to, mũi cao, eo thon. Da bụng cô trắng như mỡ động. Các thớ thịt ở bụng cô rung rung nhanh hay chậm tùy theo tiếng nhạc thật tài tình. Người ta chụp ảnh cô lia chia.

Chúng tôi rời trại vào khoảng gần 22 giờ. Trời nhiều sao và lạnh nhưng chúng tôi ai cũng mang áo khoác nên đủ ấm áp. Mọi người lên xe để trở về thành phố. Xe chạy trên cát thêm một đoạn đường, đến trạm xăng gần đường cái tráng nhựa các bác tài ngừng xe để bơm hơi vào bánh xe xong tiếp tục lên đường về bên cảng. Lúc đi đường anh tài xế cũng cho biết muốn được lái xe ở sa mạc ngoài thể chất tráng kiện còn cần thêm nhiều kinh nghiệm như:

- Nên đi thành từng nhóm hay từng đoàn và cho vài người biết là mình sẽ đi về hướng nào, khoảng mấy giờ về trước khi lái xe vào sa mạc.
- Nên bơm $\frac{1}{2}$ hay $\frac{1}{3}$ hơi trong bánh xe.
- Đem theo 2 miếng gỗ mỏng có thể dùng đặt dưới 2 bánh xe phòng khi xe bị lún trong cát.
- Đem theo dây câu bình điện (jumping cable), dụng cụ bơm bánh xe, nước, đèn pin, xăng, phòng hồ trường hợp bão cát, lạc đường, v. v....

Mãi nghe chuyện chúng tôi đã về gần đến thành phố. Xa xa ánh đèn sáng choang. Càng đến gần ánh đèn càng rực rỡ nhất là khu thương mại. Dưới ánh sáng lồng lẩy chúng tôi thấy các cao ốc san sát, cao vợi vợi trông thật đẹp, thật tráng lệ, thảo nào tiểu quốc này lôi cuốn nhiều du khách trên thế giới. Tôi liên tưởng đến kỹ nghệ xây cất ở nước nhà. Mong rằng nước ta sẽ xây cất được những kiến trúc xinh đẹp, các thương xá rộng lớn và kỹ nghệ du lịch phát triển như Dubai ngày nay.....

Về đến du thuyền anh Dương trưởng đoàn chờ mọi người xuống xe trước, anh đi sau cùng. Gọi là trưởng đoàn vì anh du lịch nhiều nơi, nhiều kinh nghiệm và quan tâm đến tất cả

bạn bè. Thật ra anh chẳng được lợi lộc gì ngoài tiếng cảm ơn suông. Nhớ lại lúc sắp đến ngày lên đường anh chị còn tốn công làm cơm mời các đoàn viên đến dự và dọn dò những điều thiết khi thăm viếng các nước Trung Đông.

Chúng tôi chỉ ở Dubai đến trưa ngày hôm sau rồi lên phi cơ trở về Mỹ xum họp với gia đình. Ước mong tất cả người Việt Nam đều có cơ hội thăm viếng các quốc gia mở mang, để thấy kiến trúc mới lạ, những điều hay đẹp ở xứ người...

Ngọc Hạnh
Virginia, Mùa Xuân 2009